

110 109
83 282
/ 3

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ นายสมพรหรือสมเกียรติ อินทรสมบัติหรือชนะทัต อินทรสมบัติหรือชนะทัต วันที่ ๔ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕ ๐๘
สถานที่ตำรวจ นครบาลนครสงคราม อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

เป็น พยาน

คดีระหว่าง

พ.ต.อ. ว. ก. ๖/๒๐๕ กองบก. ๖

ผู้กล่าวหา

นายสุธรรม แสงประทุม กับพวก

ผู้ต้องหา

พ.ต.อ.มนตรี ประเสริฐศรี รอง ยบก.น. เหนือ

ต่อหน้า

ร.ต.อ. ประจวบ เปาอินทร์ รอง สว.จร.สน.จักรวรรดิ

บัตรประจำตัวประชาชน
เลขที่ ๓ กทม.๑-๑๐๔๔๐๘
ออกเมื่อวันที่ ๑ กค.๒๕๐๘
หมดอายุวันที่ ๓๐ มิ.ย.๒๕๒๕
ออกที่ เขตพระนคร กรุงเทพฯ
ร.ต.อ. [Signature]
รอง สว.จร.สน.จักรวรรดิ

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ชื่อ นายสมพรหรือสมเกียรติ อินทรสมบัติหรือชนะทัต อายุ ๒๐ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทรับ)

เป็นนักเรียน โรงเรียนช่างกลไทยสุริยะ ชั้นปีที่ ๒

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๔๒๕/๓ หมู่ที่ ๒ ตำบล บ้านช่างหล่อ

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ครูเอกขาวเฒ่า ชื่อกำนัน ถนนอิสรภาพ

อำเภอ บางกอกน้อย จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ชื่อบิดา นายสำเร็จ ๗ ชื่อมารดา นางเนียบ ๗

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ สาบานตนแล้ว

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าขอให้การด้วยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

ข้ามีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ๒๐ หมู่ที่ ๒ ต.มะदान อ.สุทนต์ จว.สุราษฎร์ธานี ปัจจุบันข้าพักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่และคำมดคังกล่าวข้างต้น ข้าเรียนจบ มศ.๑ที่โรงเรียนพันธุศึกษา อ.สุทนต์ จว.สุราษฎร์ธานี เมื่อปี ๒๕๐๒ แล้วไปเรียนต่อที่วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช อีก ๒ ปี จบ ปกศ.ต้น ต่อมาปีพ.ศ.๒๕๐๔ ข้าได้มาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ โดยเข้ามาเรียนโรงเรียนช่างกลไทยสุริยะ ขณะนี้ข้าเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๒ เมื่อข้าเข้าเรียนชั้นปีที่ ๑ เพื่อนนักเรียนด้วยกันส่วนใหญ่สนับสนุนศูนย์อาชีวะ และจะมีหนังสือของศูนย์อาชีวะเวียนมายังนักเรียนโรงเรียนช่างกลไทยสุริยะ โดยส่งถึงประธานนักเรียน ข้าเห็นว่าความมุ่งหมายของศูนย์อาชีวะนี้กว้างไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ประกอบกับข้าชอบการปกครองแบบระบอบประชาธิปไตย ข้าและเพื่อนรองข้าจึงได้ให้การสนับสนุนศูนย์อาชีวะ

ข้าพเจ้าเคยไปร่วมกับศูนย์อาชีวศึกษาครั้งแรกเรื่องศูนย์อาชีวศึกษาโคกขุมชุมประทังประเทศลาวที่อานพระบรมรูป
ทรงมารีธาตที่ ๒ เกี่ยวกับประเทศลาวโคกขุมชุมประทังเมืองเวียงเวียง นปร. และศูนย์อาชีวศึกษาโคกขุมชุมประทัง
กันที่สถานทูตลาว ข้าพเจ้าได้เป็นผู้จัดรถที่โรงเรียนช่างกลไทยสุริยะระบับนักเรียนโรงเรียนช่างกลไทยสุริยะ
ไปร่วมชุมนุมประทังในครั้งนั้น ครั้งที่ ๒ ข้าพเจ้าได้ร่วมชุมนุมประทังกับศูนย์อาชีวศึกษาเมื่อครั้งบิณฑก คคป.
โดยข้าพเจ้ากับเพื่อนนักเรียนด้วยกันได้เข้าร่วมบิณฑก คคป.ด้วย ข้าพเจ้าไม่ชอบการกระทำและนโยบายของศูนย์
กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ข้าพเจ้าเห็นการกระทำของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษารอบรุนแรงมีการ
ทำลายชอบทำลายอาคารแตกแยก และมีการกระทำเป็นคอมมิวนิสต์ ซึ่งข้าพเจ้าได้ทราบข่าวว่าศูนย์กลางนิสิต
ได้รับเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศที่มีระบอบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์เช่นได้รับเงินช่วยเหลือจาก
ประเทศรัสเซีย และการชุมนุมเรียกร้องของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาทำให้เกิดการแตกแยกของหมู่ประชาชน
ทำลายเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นบับบึงกับขบวนการให้รัฐบาลทำตามข้อเรียกร้อง ซึ่งข้าพเจ้าไม่
เห็นด้วยกับการกระทำของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษา ตลอดจนการชุมนุมเรียกร้องของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาเรื่องการ
กลับมารองพระภิกษุณอมมาข้าพเจ้าก็ไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะดำเนินการ
กับพระภิกษุณอมมา และความเห็นส่วนตัวของข้าพเจ้าคิดว่าพระภิกษุณอมมาควรจะกลับเข้ามาในประเทศไทย
ไทยได้ เนื่องจากเป็นคนไทยคนหนึ่ง ในการชุมนุมคัดค้านการกลับมารองพระภิกษุณอมมา ข้าพเจ้าไม่ทราบ
ว่าทางศูนย์กลางนิสิตนักศึกษามีการคัดค้านกันอย่างไร และไม่ทราบว่าใครเป็นหัวหน้าใครแบ่งงานกันอย่างไร
อุปกรณ์เครื่องขยายเสียงและใบปลิวผู้ใดเป็นผู้จัดทำ ทำขึ้นที่ใด เอามาอย่างไร และผู้ใดให้การอุดหนุน
ในทางการเงินแก่ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาในการชุมนุมครั้งนี้ข้าพเจ้าไม่ทราบ และกิจกรรมของศูนย์กลางนิสิต
ในระยะหลังจามีบทบาทในทางการเมืองในเชิงปลุกกระดมมวลชนให้ก่อความไม่สงบขึ้นในประเทศ โดย
ชอบทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ เช่นกรณีพระภิกษุณอมมาเดินทางเข้ามาในประเทศไทย ทางศูนย์กลาง
นิสิตนักศึกษาก็ได้ปลุกกระดมให้เกิดความวุ่นวายในบ้านเมืองขึ้น

6255 อนุสรณ์

เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๘ เวลาประมาณ ๒๐.๐๐ น. ข้าพเจ้าได้ไปที่ท่าพระจันทร์เพื่อ
ไปหาญาติซึ่งเป็นเจ้าของร้านขายรองเท้าแต่ปรากฏว่าไม่พบเจ้าของร้าน ข้าพเจ้าจะกินอาหารจากร้านจะ
กลับบ้านโดยเดินผ่านประตูมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กันท่าพระจันทร์เพื่อจะขึ้นเรือข้ามไปฝั่งธนบุรี พอ
ข้าพเจ้าเดินมาถึงฝั่งตรงข้ามหน้าประตู มธ. นิสิตศึกษาชายจำนวนประมาณ ๑-๔ คน ข้าพเจ้าไม่ทราบว่า เป็น
นิสิตศึกษาที่ใครทำอะไร ขอสอนสอนไม่สอนไม่สอนสอนสอน ยืนทุกทางเครื่องขยายเสียงแบบมือจับทุก
ทุกซอกซวนประชาชนคานนอก มธ. ให้เข้าไปชมการแสดงดนตรี ข้าพเจ้าอยากเข้าไปดูว่าศูนย์กลางนิสิต
ทำการปลุกกระดมกันโดยวิธีใดบ้าง และอยากเข้าไปดูการแสดงดนตรีด้วย ข้าพเจ้าได้เข้าไปในมธ. ทาง
ประตูกันท่าพระจันทร์ เมื่อข้าพเจ้าเข้าไปถึงประตูก็เห็นนิสิตชายประมาณ ๔-๕ คน ยืนอยู่คานในบริเวณ
ประตูเข้าใจว่าเป็นหน่วยรักษาความปลอดภัย บางคนในมือถือเป้เล็กๆ บางคนก็สะพายขาม นิสิตศึกษา
หน่วยรักษาความปลอดภัยนั้นได้ทำการตรวจค้นตัวข้าพเจ้า เข้าใจว่าคงจะตรวจค้นอาวุธ แต่ไม่พบอาวุธ
อะไรจากข้าพเจ้า เนื่องจากข้าพเจ้าไม่ได้นำเอาอาวุธติดตัวไปแต่อย่างใด เมื่อข้าพเจ้าเข้าไปในมธ. แล้วข้าพ
เจ้าได้ไปยืนดูการแสดงดนตรีและการพูดอภิปรายของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาคณะที่บริเวณถนนหน้าคอก อ.มธ.
รอบสนามฟุตบอลไม่นานขณะนั้นมีการแสดงดนตรีอยู่ หลังจากนั้นสักครู่หนึ่งข้าพเจ้าได้เดินมาขึ้นตรงรอบ
สนามฟุตบอลใกล้กับเวทีแสดงดนตรีห่างเวทีประมาณ ๑๐ เมตรเศษ ขณะที่เล่นดนตรีนั้นจะเป็นคณะ

ใบคำให้การ ของนายสมพรหรือสมเกียรติ อินทรสมบัติหรืออินะทิพ พานแบบที่ ๒
 โค จ้าไม้ทราบ จ้าจ่าหน้าคนเล่นดนตรีที่เล่นออแกมและ โขมประจำคณะคนตรีโคและเห็นอีกก็จ่าโค
 ผู้ที่เป็นโขมยประจำคณะคนตรีชื่อ นายสมศักดิ์ จำนวนสองโค อยู่ที่โคจ้าไม้ทราบเจ้าใจว่าเป็นนักศึกษา
 แก่ไม้ทราบว่าอยู่มหาวิทยาลัยโค โขมมีการแสดงดนตรีสลับกับการพูดอภิปราย ระหว่างที่จ้าไม้ทราบชมดนตรี
 และฟังการพูดอภิปรายนั้น จ้าโคได้เห็นนายองชัย วิจิตร รอนายก ชม. พูดปลุกกระดมชุมนุมว่า
 รัฐบาลไม่มีความสามารถในกรณีพระณณา พวกเราคงช่วยกันรับโล่ จ้าโคไม่โคพวกเราก็คงไปสู้กัน
 ไม้ป่า และเห็นนายชวราย ไม้ทราบนามสกุล ซึ่งแนะนำตัวเองว่าเป็นอดีตพรรค สส. พังงาใหม่ ขึ้นมา
 พูดอภิปรายปลุกกระดมว่าทางพรรคสังคมนิยมเห็นด้วยกับการชุมนุมในครั้งนี้ ทางพรรคพร้อมที่จะร่วมต่อสู้
 และว่ากลางพรรคพร้อมที่จะสู้ทุกวิถีทาง เมื่อโคไม่โคจะย้ายไปสู่ม้าป่าก็ยอม นอกจากนี้ยังมีผู้จ่า
 ไม้รู้จักชื่อจ่าหน้าโคแบบนั้น ซึ่งจ่าเห็นขึ้นไปพูดอภิปรายและผู้ขึ้นไปแสดงละครบนเวทีในคืนดังกล่าว
 กับผู้จ่าเห็น ถือเป็นพวกยิงต่อสู้เจ้าพนักงาน ซึ่งเมื่อวันที่ ๔ พ.ย. ๒๕๐๔ พนักงานสอบสวนโคนำจ่า
 ไปดูรูปถ่ายบุคคลของหาทั้งหมด ซึ่งศึกษาถ่ายรวมไว้ในแฟ้มใหญ่จำนวนหลายเล่ม ซึ่งจ่าโคก็จำแนก
 ถ่ายจำนวน ๓ ภาพ โขมพนักงานสอบสวนโคสำทับที่ศึกษาถ่ายของจ่าไว้/ เป็นหลักฐานแล้ว ซึ่งปรากฏ
 รายละเอียดดังนี้.

๑. จ้าโคศึกษาถ่ายของนายประยูร อัครบวร ตามรูปถ่ายหมายเลข ๕๑๐๔/๐๔
 เล่มที่ ๓ ซึ่งจ่าขอรับเห็นว่า นายประยูรรายนี้ จ้าโคได้ว่าโครับพูดอภิปรายบนเวทีในวันที่ ๕ ต.ค. ๐๔
 เวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น.เศษ โขมนายประยูร ำโคพูดวิเคราะห้สถานการณ์และโคพูดชักชวนให้ประชา
 ชนต่อสู้เผด็จการ โขมให้ต้องการถึงงานมาร่วมชุมนุม ไม่ว่าจะ เป็นพ่อค้าประชาชนหรือชาวไร่ชาวนา
 ขอให้มาร่วมชุมนุมต่อสู้

๒. จ้าโครับรูปนายอรอดการ วุฒิมหาคุณ ตามรูปถ่ายหมายเลข ๕๑๐๓/๐๔ เล่มที่ ๒
 ซึ่งนายอรอดการรายนี้ จ้าโคได้ว่าเป็นผู้ขึ้นไปแสดงละครบนเวทีอภิปรายกลางสนามฟุตบอลเมื่อคืน
 วันที่ ๕ ต.ค. ๐๔ เวลาประมาณ ๒๑.๐๐ น. หรือ ๒๑.๐๐ น. โขมแสดงเป็นตัวละครชื่อชงจากไทย
 ซึ่งมีเนื้อเรื่องคำเจ้าหน้าที่ตำรวจ - ทหาร ว่าสมรู้ร่วมคิดในการฆ่าประชาชนและเป็นสมุนกรวาช

๓. จ้าโครับรูปนายมนตรี กิสิปสม ตามรูปถ่ายหมายเลข ๕๑๐๒/๐๔ เล่มที่ ๔
 โขมยืนยันจ่าโคว่านายมนตรี รายนี้เห็นอยู่ที่จ่าเห็นโชอาวรูปในททขนาด ๐.๑๔ ยิงต่อสู้เจ้าหน้าที่ซึ่งจ่า
 ขอให้รายละเอียดดังนี้ ในตอนเช้าคือวันที่ ๒ ต.ค. ๒๕๐๔ เวลาประมาณ ๐๗.๐๐ น.เศษ ซึ่งขณะนั้น
 โคยืนเสียงปืนยิงต่อสู้กันหนาแน่น จ้าโคกำลังยืนอยู่ที่สนามฟุตบอลที่ฟุต บอลค่านักศึกษารัฐศาสตร์
 จ้าจึงโควิ่งหลบขึ้นไปบนตึกวารสารศาสตร์ ชั้นไปบนชั้น ๒ จ้าเห็นรายผู้หนึ่งไม้ทราบชื่อและไม้เคย
 รู้จักกันมาก่อนชื่อระเบิดมือแบบถูกเกลี้ยงขนาดเท่าคนมธนาว - ขนาดใหญ่กว่ามือธวา กำลังยืนอยู่บน
 ตึกชั้นที่ ๒ ของตึกวารสารศาสตร์ รายดังกล่าวโคยืนชโงกหน้าลงไปตื้นบนหน้าตึกไม้โควิ่งระเบิด
 ลงไป ซึ่งรายผู้นี้จ่าโคศึกษาถ่ายของหาแล้วไม้พบภาพถ่ายบางอย่างโค ขณะนั้นจ่าเห็นรายดังกล่าว
 มีระเบิดมือเกรงจะต่อสู้กันและจ่าจะไม่ปลอดภัย จ้าจึงโควิ่งหลบลงมาอยู่ที่ตึกชั้นล่างของตึกวาร
 สารศาสตร์ดังกล่าวซึ่งขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น. ของวันเดียวกัน โดยจ่าหนีอยู่ชั้น ๒

นานประมาณ ๒ ชั่วโมง ต่อเมื่อเห็นคนถือระเบิดมืออยู่บนชั้น ๒ ข้าจึงได้หนีลงมาชั้นล่างถึงกลางแล้ว
เมื่อข้าลงมาถึงชั้นล่างแล้วข้าได้หลบเข้าไปอยู่ในห้องเรียน และชะโงกหน้าแอบดูจากหน้าต่างของอีกถาวร
ศาสตราจารย์กวาง โคบชะโงกดูเป็นบางครั้งซึ่งในระยะที่ข้าชะโงกหน้าดูไปจากนั้นเอง
ข้าเห็นชายคนหนึ่งวิ่งจากหน้าโต๊ะมายังประตูไปแล้วก็นามมนตรี ศิลป์สม ฉือในพวกแบบลูกไม้
สีดำ เขาใจว่าเป็นคนขนาด .๓๔ รองนอกเป็นแบบชายอยู่ที่ชั้นโถงด้านหลังกับพวกอีก ๔ - ๕ คน และ
ได้รีบวิ่งไปทางคามพิพิธภัณฑสถาน ซึ่งขณะที่ข้าชะโงกดูเห็นเหตุการณ์นั้น นายมนตรี าก็มาเห็นข้าจึง
ได้รีบมือโยกให้ข้าหลบลงไปที่ตะเข็บคอกอย่างใดหรือไม่ว่าไม่ได้ยิน เนื่องจากหน้าต่างที่ข้าชะโงก
เป็นหน้าต่างกระจก หลังจากข้าหลบลงแล้ว ข้าได้วิ่งมาแอบหลบที่ระเบียงด้านหน้าของอีกถาวร
ศาสตราจารย์ เนื่องจากบริเวณด้านหลังซึ่งเป็นคานพิพิธภัณฑสถานมีเสียงปืนดังทนนั่น ข้านอนหลบอยู่จน
กระทั่งเวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. ของวันเดียวกัน ข้าก็ได้ถูกกระสุนปืนยิงทางข้างหลังข้างขวา ข้า
ไม่ทราบว่ากระสุนปืนยิงมาจากทางคานใด แต่รู้สึกว่าจะมาจากบริเวณใกล้เคียง เมื่อข้ารู้สึกตัวว่า
ถูกยิง ข้าได้เป็นลมหมดสติลง ต่อมาได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ ๔ คน เข้ามาทำการจับกุมข้า
กับพวกที่หลบอยู่ประมาณ ๕๐ คนเศษ หลังจากนั้นก็รู้สึกตัวมารู้สึกตัวเมื่อข้าอยู่ที่ รพ. ศิริราช
ข้าเจ้าใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้พาตัวข้ามาทำการรักษาที่ รพ. ศิริราช ส่วนเรื่องการจับกุมของ
นายประยูร อัครบวร นายอรุณการ อุปัติถาวร และนายมนตรี ศิลป์สม นั้นข้าสามารถรู้รูป
โคโดยไม่มีอาการใด เนื่องจากข้าจำหน้าได้ รายละเอียดต่างๆข้าขอเป็นบันทึกตามบันทึกการจับกุม
ผู้ต้องหา ลงวันที่ ๔ พ.ย. ๒๕๐๕ ซึ่งพนักงานสอบสวนได้จัดทำขึ้นและข้าลงชื่อรับรองไว้แล้ว
เมื่อคืนวันที่ ๕ ต.ค. ๖๕ เวลาประมาณ ๐๖.๐๐ น. หลังจากที่ข้าได้รับการแสดง
คดีและการชุกอภิปราบ ข้าได้เดินไปที่ประตู มธ. คานทหารจันทรเพื่อจะกลับบ้านพักของข้า
พอข้ามาถึงบริเวณลานโพธิ์ ข้าได้ทราบจากชายประมาณ ๑๐ คนเศษ ที่นั่งบางนอนบางอยู่บริเวณ
ลานโพธิ์ห้ามไม่ให้ข้าออกโดยพูดว่าเมื่อเข้ามาในนี้แล้วอย่าออกในใด ถ้าออกไปจาก มธ. จะสำร้าย ข้า
ได้ยินดังนั้น จึงไม่กล้าที่จะออกจาก มธ. เพราะเกรงว่าจะถูกทำร้ายจากผู้ที่รักความปลอดภัยภายใน มธ.
นั้น และเห็นว่าประตูทางคานทหารจันทรมีกั้น ข้าจึงได้กลับไปนั่งชมการแสดงคดี และการแสดง
การชุกอภิปราบต่อ จนกระทั่งเวลา ๐๖.๐๐ น.เศษ ของวันที่ ๖ ต.ค. ๖๕ ข้าได้นอนหลับไปที่สนามฟุตบอล
ใน มธ. มารู้สึกตัวเมื่อเวลาประมาณ ๐๖.๐๐ น. เนื่องจากได้ยินเสียงระเบิดกึ่งขึ้นกลางสนามฟุตบอล
คานหน้าเวทีและได้ยินเสียงปืนดังใน มธ. ข้ามองไปที่เวทีไม่มีการแสดงแต่มีผู้ขึ้นไปประกาศบนเวทีประ
มาณ ๒ คน ข้าไม่ทราบว่าเป็นผู้ใด ประกาศว่าให้ออกจากสนามฟุตบอลไปหาที่หลบซ่อน ข้าจึงวิ่ง
ไปหลบอยู่ที่ถาวรศาสตราจารย์ ชั้นล่าง ต่อมาเวลาประมาณ ๐๗.๐๐ น. ได้มีคนประมาณ ๔ คน มีทั้ง
ชายและหญิงได้ทั้งประสูติถาวรศาสตราจารย์เข้าไป ข้าจึงได้รีบไปหลบที่ชั้น ๒ ของอีกถาวร ซึ่งจะมีผู้
เข้าไปหลบอยู่ประมาณ ๕๐ คนเศษ ขณะที่ข้าหลบอยู่นั้น ได้ยินเสียงปืนดังอยู่ตลอดเวลา ข้าไม่ทราบ
ว่าฝ่ายใดยิงกับฝ่ายใด แต่ข้าได้ยินเสียงปืนดังก้องใน มธ. ข้าอยู่ในบริเวณถาวรศาสตราจารย์
และเห็นเหตุการณ์ตามที่ข้าได้ให้การไปแล้วข้างบนจนกระทั่ง ข้าได้ถูกยิงได้รับบาดเจ็บ ขณะที่ข้า
หลบอยู่ที่ มธ. ที่ถาวรศาสตราจารย์ข้าได้เห็นนักศึกษารวมประมาณ ๕ คน เป็นชายถืออาวุธปืนและระเบิด
อยู่ทางคานหลังถาวรศาสตราจารย์ และมีการยิงปืนที่ข้าเห็นเป็นปืนสั้นขนาด .๓๔ ข้าเห็นนักศึกษา

เรื่อง รพ. ศิริราช
5 หน้า

ใบต่อคำให้การ นายสมพร หรือสมเกียรติ อินทรสมบัติ หรือสมิต พยานแบบที่ ๓
 ตั้งกล่าวถึงขึ้นไปทางค่านพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไม่ทราบว่าจะถูกผู้ใดทำหรือไม่ ขณะที่ข้าเห็น ข้าอยู่
 ที่ชั้นล่างของตึกวารสารศาสตร์ ชายกลุ่มดังกล่าวนี้ ข้าจำหน้าได้ ~~ได้~~ เพียงคนเดียวเป็นชายไทย
 อายุประมาณ ๒๐ ปี แกล้วในรูปถ่ายบุคคลของทางที่ปฏิบัติงานสอบสวนให้ข้าดู ส่วนชายพรรคพวกอีก
 ๓ - ๔ คน ข้าจำหน้าไม่ได้ เนื่องจากเห็นทางด้านหลัง สำหรับนายมนตรี ข้าจำได้เนื่องจากถือ
 อาวุธปืนด้วยเมื่อคราวเห็นคนนั้นจึงขึ้นไปทางค่านพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ข้าขวายืนที่หน้าและนายมนตรี
 นี้เองได้เป็นผู้เข้ามาบอกมีให้ข้าหาพวกดังกล่าว

สำหรับกรณีที่ข้าให้การไปแล้วว่า ข้าจะกลับบ้านพักโดยได้เดินตามลานโพธิ์จะออกทาง
 ประตูด้านท่าพระจันทร์ และมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งได้พูดกับข้าไม่ให้ข้าออกไปนั้น ลักษณะการแค้นกายเชื่อว่า
 "เป็นนักศึกษาแต่ไม่ทราบว่าอยู่สถานใดได้เดินเข้ามาหาข้าแล้วชายคนหนึ่งในกลุ่มนั้นได้พูดว่า " มึงจะไป
 ไหน " ข้าตอบว่า ~~ไป~~ " ผมจะกลับบ้าน " ชายดังกล่าวได้พูดอีกว่า " ดูมึงไม่กลับบ้านมึงกลับบ้านไม่ได้
 เราไปข้างใน ~~ไป~~ ไปอยู่ที่เค็มของมึง " ข้าจึงได้พูดตอบว่า " ขอผมกลับบ้านเดี๋ยวยกเว้น ที่
 บ้านเป็นทอง " แต่ชายกลุ่มนั้นกลับพูดว่า " จะกลับของกู แต่ชีวิตมึงก็ทิ้งไว้ตรงนี้ " ขณะนั้นข้ายืน
 ทางประตูด้านท่าพระจันทร์ประมาณ ๑๐ เมตร และเห็นพรรคพวกสองชายดังกล่าวยืนเฝ้าประตูซึ่งปิดไว้
 อีกหลายคน ข้ามีความกลัวจึงได้เดินกลับไปบนถนนสุขุมวิทถึงเค็ม จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ดัง
 กล่าวตามที่ข้าได้ให้การไว้แล้วข้างต้น สำหรับชายกลุ่มดังกล่าวที่พูดกับข้าไม่ให้ข้าออกจาก มท.
 ข้าจำหน้าไม่ได้เนื่องจากบริเวณดังกล่าวเป็นที่มืด

ในวันนี้พนักงานสอบสวนได้ให้ข้าดูและอ่านคำให้การของข้าในฐานะผู้ต้องหาและให้
 ข้าดูและอ่านบันทึกการจับผู้ต้องหาทั้งแล้ว ข้าขอรับยืนยันตามคำให้การเดิมที่ได้ไว้เมื่อวันที่ ๒๒ ก.ค.๖๘
 และวันที่ ๔ พ.ย.๖๘๖๘ และรับรองว่าข้าได้ให้การด้วยความสมัครใจและด้วยความสัตย์จริง
 ตลอดจนการจับผู้ต้องหา ข้าก็ได้รับความสมัครใจและไม่ลังเลใจ โดยไม่มีผู้ใดบังคับหรือขู่
 คุกคามใด ในวันนี้พนักงานสอบสวนได้ให้ข้าดูและอ่านคำให้การและบันทึกแสดงบริเวณที่เกิดเหตุ มท.
 แล้วข้าขอรับรองว่าข้าได้รู้ทุกประการประกอบคำให้การของข้าไว้ส่วนหนึ่งแล้ว เป็นความจริง
 อ่านให้ดังแล้วรับว่าถูกต้อง.

(ลงชื่อ)	สมพร อินทรสมบัติ	พยาน
(ลงชื่อ)	พ.ก.อ.	สอบสวน
(ลงชื่อ)	ร.ก.อ.	พิมพ์, อ่าน